

Ikt. sz.: EUB-42/1-7/2025.

EUB-1/2025. sz. ülés
(EUB-60/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Európai Ügyek Bizottságának**
2025. március 3-án, hétfőn, 11.00 órakor
az Országház Széll Kálmán termében (főemelet 64.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Tájékoztató az Európai Unió Tanácsának 2024. második félévi magyar elnökségének eredményeiről és tájékoztató Magyarország európai uniós tagságával összefüggő kérdésekről és az európai integráció helyzetéről</i>	5
<i>Dr. Bóka János tájékoztatója</i>	6
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	14
<i>Dr. Bóka János válaszai</i>	23
<i>Az ülés berekesztése</i>	26

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató az Európai Unió Tanácsának 2024. második félévi magyar elnökségének eredményeiről
Előterjesztő:
Dr. Bóka János, európai uniós ügyekért felelős miniszter, Európai Uniós Ügyek Minisztériuma
2. Tájékoztató Magyarország európai uniós tagságával összefüggő kérdésekről és az európai integráció helyzetéről (2024)
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 69. § (5) bekezdése alapján)
Előterjesztő:
Dr. Bóka János, európai uniós ügyekért felelős miniszter, Európai Uniós Ügyek Minisztériuma

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Tessely Zoltán (Fidesz), a bizottság elnöke

Barkóczi Balázs (DK), a bizottság alelnöke
Dudás Róbert (Jobbik), a bizottság alelnöke
Hegedűs Barbara (Fidesz)
Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz)
Dr. Juhász Hajnalka (KDNP)

Helyettesítési megbízást adott

Riz Gábor (Fidesz) dr. Hörcsik Richárdnak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Juhász László főosztályvezető-helyettes
Dr. Tamás Csaba Gergely bizottsági főmunkatárs
Nyilas Dániel bizottsági munkatárs

Meghívottak

Hozzászóló

Dr. Bóka János európai uniós ügyekért felelős miniszter

Megjelentek

Dr. Zsigmond Barna Pál államtitkár (Európai Unió Ügyek Minisztériuma)
Dr. Molnár Balázs helyettes államtitkár (Európai Unió Ügyek Minisztériuma)
Dr. Pátkai Nándor közigazgatási államtitkár (Európai Unió Ügyek Minisztériuma)
László András kormánybiztos, európai parlamenti képviselő
Koranisz Laokratisz görög nemzetiségi szószóló

(Az ülés kezdetének időpontja: 11.00 óra)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

TESSELY ZOLTÁN (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok! Köszöntöm képviselőtársaimat, a megjelent szakértőket, az Országgyűlés munkatársait. Az Európai Ügyek Bizottságának az ülését megnyitom.

Engedjék meg, hogy tájékoztassam mindenekelőtt képviselőtársaimat, hogy az Európai Ügyek Bizottsága tagjainak a száma ismételten 9 fő. Új tagként köszönhetem Cseh Katalin képviselő asszonyt, aki Fekete-Győr András tagsági helyére került még decemberben a Momentum részéről, a múlt héten pedig további új tagot és alelnököt választott az Országgyűlés, így őket is köszöntöm, részben szintén távollétükben. Menczer Tamás alelnök úr helyére Hollik István képviselő úr került, Balassa Péter függetlenné vált képviselő alelnöki helyére pedig Dudás Róbert képviselő urat jelölte a Jobbik és választotta meg az Országgyűlés. Képviselő urat szeretettel köszöntjük a bizottságunkban.

A mai bizottsági ülésre vonatkozóan előzetesen és írásban jelezte távolmaradását Hollik István alelnök és Riz Gábor bizottsági tag. Az aláírt jelenléti ív és a helyettesítések alapján megállapítom, hogy bizottságunk határozatképes.

A bizottsági ülés megtartásához szükséges házelnöki egyetértést megkaptuk.

A mai napra kettő napirendi pontra tettem javaslatot, amelyet képviselőtársaim a vonatkozó törvényi előírásoknak megfelelően csütörtökön megismerhettek. Kérdezem, hogy van-e észrevétel a napirendi javaslattal összefüggésben. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok ilyet. Amennyiben ez így van, akkor kérem, hogy most szavazzunk kézzel a napirendről! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a napirendet egyhangúlag elfogadtuk.

Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy január 26-án és 27-én Varsóban került sor a COSAC elnöki találkozóra, amelyen részt vettem és felszólaltam mind a lengyel EU-elnökség, mind pedig az uniós költségvetés jövője témakörökben, valamint Georgia kapcsán. Kifogásoltam továbbá, hogy a COSAC plenáris ülésére éppen pünkösdkor kerül majd sor.

Január 28-án az Európai Parlament Petíciós Bizottságának brüsszeli ülésén, majd pedig február 23-án és 24-én az Europol közös parlamenti ellenőrző csoportjának varsói ülésén vett részt és szólalt fel Barkóczi Balázs alelnök úr, akinek köszönjük szépen a munkáját.

Bejelentem továbbá, hogy az elmúlt hetekben több EU-tagállami nagykövettel is folytattam eszmecsereket: a cseh, a francia és a dán nagykövetekkel.

Tájékoztató az Európai Unió Tanácsának 2024. második félévi magyar elnökségének eredményeiről és tájékoztató Magyarország európai uniós tagságával összefüggő kérdésekről és az európai integráció helyzetéről

A tájékoztatók után most rátérünk a napirendi pontjaink tárgyalására. Nagy szeretettel köszöntöm a miniszter urat és kedves munkatársait. Nagyon köszönjük, hogy az Európai Unió Ügyek Minisztériuma teljes vezérkara megtisztelte a bizottsági ülésünket.

A két napirendi pont nagyon jelentős átfedésekkel bír, ezért majd arra kérem tisztelettel miniszter urat, hogy lehetőség szerint exozójában a két napirendi pontot kapcsoljuk össze.

A magyar EU-elnökség komoly ellenszélben jelentős eredményeket ért el. A budapesti csúcstalálkozó után mintha elnémultak volna a kritikai hangok is,

megjelentek a pozitív értékelések. Ma Bulgária és Románia teljes jogú schengeni tag, ami az egyik legnagyobb elnökségi érdem. Nagyon sok megelőző elnökség le akarta zárni ezt a kérdéskört, de végül november végén a magyar elnökségnek sikerült. Természetesen a versenyképességi megállapodásról szóló budapesti nyilatkozatról és a nyugat-balkáni bővítésről is kérünk miniszter úrtól tájékoztatást.

Külön megköszönöm e helyütt is, hogy az Országgyűlés által szervezett több EU-elnökségi konferencián is előadóként jelen volt Bóka miniszter úr és Zsigmond államtitkár úr.

S még mielőtt átadnám a szót, külön köszönöm a jogállamiság szupranacionális értelmezéséről szóló angol nyelvű kutatói kötetet, amelyet miniszter úr szerkesztett és részben írt. A kötet hiánypótló jellegű, és azt gondolom, a tanulmányok kiválóan felhasználhatók a brüsszeli jogállamisági vitákban.

Tisztelt Miniszter Úr! Parancsoljon, önt illeti a szó.

Dr. Bóka János tájékoztatója

DR. BÓKA JÁNOS európai uniós ügyekért felelős miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Köszönöm a lehetőséget, hogy beszámolhatok a magyar uniós elnökség eredményeiről, illetve az európai uniós tagságunkkal összefüggő kérdésekről és az európai integráció helyzetéről.

Ha megengedik, először az uniós elnökségünket politikai kontextusba, keretbe helyezném. Magyarország rendkívüli körülmények és kihívások idején vette át a Tanács soros elnöki tisztjét. Ezek a kihívások egyrészt biztonsági, gazdasági, politikai, másrészt pedig intézményi jellegű kihívások voltak. A biztonsági helyzet törékenységét a szomszédságunkban zajló háború miatt talán nem kell különösebben ecsetelnem. Az Európai Unió versenyképességi lemaradását sem - ez elég nyilvánvalóan és egyértelműen dokumentált mind a szakirodalomban, mind pedig a Letta- és a Draghi-jelentésekben. Az illegális migráció, a természeti katasztrófák, a demográfiai trendek mind rendkívül nehéz helyzetbe hozták az Európai Uniót, és ebben az időszakban vette át Magyarország az Európai Unió Tanácsának soros elnöki pozícióját.

Intézményi szempontból pedig 2024 az átmenet éve volt. Az átmeneti elnökségek mind sajátos felkészülést és lebonyolítást igényelnek. Ebben az időszakban az intézményi átmenet gyors és zökkenőmentes lebonyolítása az elsődleges célkitűzés, a jogalkotási munka pedig kisebb jelentőségű.

A magyar elnökség erre a szerepre tudatosan készült. Egyrészt úgy, hogy soha nem látott előkészítő tevékenység során egy konszenzusos elnökségi programot sikerült elfogadnunk. Ezt egyeztetés előzte meg az Európai Unió valamennyi tagállamával, európai ernyőszervezetekkel. Az egyeztetések száma csaknem elérte a 400-at, ez példa nélküli az uniós elnökségek történetében. Olyan módon is tudatosan készültünk az elnökségre, hogy politikai jellegű elnökséget szerettünk volna megvalósítani már az első naptól kezdve. Nem egyszerűen a tanácsai intézményrendszer működtetése volt a célunk, hanem az, hogy az Európai Unióban a változás igényét, a változás szükségességét és a változás lehetőségét megjelenítsük, és a magyar elnökség ennek a változásnak legyen a katalizátora.

A magyar uniós elnökség karakteres volt abból a szempontból, hogy Magyarország Kormányának elég markáns elképzelése van arról, hogy az Európai Uniónak hogyan kellene működnie, az Európai Uniónak milyen feladatokkal, kérdésekkel kellene foglalkoznia, és milyen kapcsolatnak kellene kialakulnia az Európai Unió tagállamai és az uniós intézményrendszer között. És az elnökségi félévünk alatt sem akartunk úgy tenni, mintha mások lennénk, mint akik vagyunk, és ezt a karakteres Európa-politikánkat szeretjük volna az elnökségünk idején is

megjeleníteni, mindezt úgy, hogy az elnökség a tisztességes közvetítő szerepét sohasem hagyja el.

A magyar elnökség aktív volt abból a szempontból, hogy számos önálló kezdeményezéssel éltünk, nem pusztán a folyamatban lévő politikai és jogi dossziékat kívántuk folytatni és továbbvinni. Ilyen kezdeményezés volt például a budapesti nyilatkozat az Európai Unió versenyképességének erősítéséről.

A magyar uniós elnökség emellett stratégiai volt abból a szempontból, hogy olyan kérdéseket tett az asztalra, ideértve például a versenyképességet, az európai védelmi politikát, a kohéziós politika vagy az agrárpolitika jövőjét, amelyek nem egyszerűen az elnökségi félévre, hanem az ezt követő teljes ötéves intézményi időszakra vonatkozóan orientálják a politikai eszmecserét és a politikai útkeresést.

Az elnökség az intézményi átmenet biztosítása tekintetében sikeres volt, az intézményi átmenet gyorsan és zavartalanul megtörtént. Az Európai Tanács 2024. június 27-ei ülésén az állam- és kormányfők megválasztották az Európai Tanács új elnökét, valamint javaslatot tettek a Bizottság elnökére és a kül- és biztonságpolitikai főképviselő személyére. A Tanács a lehető leggyorsabb ütemben, a július 18-án megválasztott bizottsági elnökkel egyetértésben szeptember 19-én elfogadta a biztosjelöltek névsorát tartalmazó határozatot, amelyet az Európai Parlament november végén megerősített, és így december 1-jén zökkenőmentesen lezárult az uniós intézményi átmenet.

Az európai uniós intézményekkel való együttműködés az elnökségünk alatt nem volt problémamentes. A júliusi miniszterelnöki békemissziót követően a Bizottság részéről bojkottfelhívásra, illetve részleges bojkottra került sor. Ez a bojkott egyes informális rendezvényekre vonatkozott, de a november 7-8-ai ikercsúcson a Bizottság elnöke részt vett, és innentől kezdve a bojkottal kapcsolatos politikai kommunikáció jelentősen enyhült.

Az Európai Parlament részéről nem tapasztaltunk lojális együttműködést az uniós elnökség időtartama alatt. Ez természetesen nem volt váratlan. Az előző európai parlamenti ciklusban 21 Magyarországot támadó állásfoglalás született - az előző ciklusról beszélek -, ebből három tartalmazott kifejezetten a magyar elnökségre vonatkozó előzetes kritikát anélkül, hogy a magyar elnökség egyáltalán elkezdődött volna. Ezért elég világos volt, hogy az Európai Parlamenttől milyen politikai hozzáállásra számíthatunk az elnökség alatt.

Az Európai Parlament húsz szaktanárságából nyolc adott lehetőséget arra, hogy az elnökségi programot bemutassuk. Az Európai Parlament szisztematikusan elzárkózott intézményközi trilógusok lefolytatásától. 18 olyan jogalkotási dosszié van, ahol a magyar uniós elnökség a Tanács képviseletében készen állt volna a jogalkotási eljárás lefolytatására, de ettől az Európai Parlament elzárkózott. Ezek olyan jelentős, az európai polgárok életét befolyásoló témákat érintenek, mint a vízümpolitika, a migráció, a szennyvízgazdálkodás, a szociális biztonsági rendszerek koordinációja vagy a korrupció elleni küzdelem. Ez is mutatja, hogy az Európai Parlament egy pillanatig sem habozik saját intézményi és politikai agendáját az európai polgárok érdekei elé helyezni.

A magyar elnökségi prioritások megvalósulásáról szeretnék néhány szót szólni. A magyar uniós elnökség elsődleges célkitűzése volt az Európai Unió versenyképességének politikai fókuszba állítása. Ez sikeres törekvésünk volt, 2024. november 8-án az Európai Tanács informális ülése elfogadta a budapesti nyilatkozatot. Ez az új európai versenyképességi megállapodásról szóló nyilatkozat. Ez a nyilatkozat, amellett, hogy egyértelműen az elkövetkező intézményi időszak fókuszába emeli a versenyképességet, mutatja azt, hogy az Európai Unió politikai vezetői a legmagasabb szintű kérdésnek tekintik ezt, folyamatosan nyomon kívánják követni a

versenyképességgel kapcsolatos intézkedéseket, és mindezt olyan horizontális kihívásnak tekintik, amely nemcsak egyes szakpolitikákban, hanem valamennyi politikai területen érvényesül.

A budapesti nyilatkozat 12 pontban jelöli ki a fő cselekvési területeket - ide tartozik az egységes piac megerősítése, az iparpolitika megújítása, az innováció és bizonyos finanszírozási aspektusok -, illetve meghirdeti az egyszerűsítési forradalmat, az európai gazdasági szereplőket érintő jelentéstételi és adminisztrációs terhek csökkentését, a túlszabályozás mérséklését, illetve azonnali intézkedéseket vár a Bizottságtól az Európában általánosan magas energiaárak letörésével kapcsolatban.

Előírja azt is a budapesti nyilatkozat, hogy fókuszáljanak a tagállamok és az uniós intézmények a kutatás-fejlesztési beruházások növelésére, és 2030-ra megerősíti a GDP 3 százalékos célkitűzését ezen a területen.

Az intézkedések bizonyos részére konkrét határidőket is megfogalmaz, és rendszeres utókövetést irányoz elő. Az Európai Tanács következő rendes ülése, amely március 20-21-én esedékes, szintén fog a versenyképességgel foglalkozni.

A magyar elnökség komolyan vette azt az elvárást, hogy a versenyképesség legyen horizontális politikai kihívás. A különböző tanácsi formációkban több mint ötven eszmecsere-t folytattunk le az elnökség alatt a versenyképesség különböző aspektusaival kapcsolatban.

Az európai védelempolitika megerősítése volt a magyar elnökség következő prioritása. Itt három fő pillérre fókuszáltunk. Egyrészt meg akartuk erősíteni az EU katonai reagálóképességeit és válságkezelő kapacitásait. A katonai képességfejlesztés hatékonyságát kívántuk növelni, illetve az európai védelmi, technológiai és ipari bázis megerősítésével előmozdítani a védelmi innovációt.

Mindegyik területen sikerült komoly eredményeket elérni. Intézményi szempontból a védelmi iparral foglalkozó ad hoc munkacsoportot állandó munkacsoporttá alakítottuk. Hozzájárultunk az állandó strukturált együttműködés stratégiai felülvizsgálatához, illetve az EU gyorsreagálású képességének működőképessé tételéhez, és az európai védelmi ipari programmal kapcsolatos rendlettervezetet 90 százalékos készülségi állapotba helyeztük az elnökség végére.

Itt további fejlemények várhatók. Az Európai Unió vezetői februárban informális eszmecsere-t folytattak az európai védelem jövőjéről, a március 6-ai rendkívüli Európai Tanács is fog az európai védelemmel foglalkozni, és várjuk a Bizottság fehér könyvét az európai védelemről, amely fehér könyv előkészítését Magyarország egy non-paperrel is elő kívánta segíteni.

Az elnökség prioritása volt a következetes és érdemeken alapuló bővítési politika folytatása. A célunk az volt, hogy a bővítéspolitika objektív, érdemalapú és hiteles maradjon. E tekintetben a magyar elnökség tevékenységének a fókusza a Nyugat-Balkánra irányult. A Nyugat-Balkán és a bővítés kapcsolatáról azt kell tudni, hogy az utolsó sikeres tárgyaláslezárás 2011-ben az előző magyar elnökség alatt történt Horvátország esetében. Két és fél éve, a magyar uniós elnökséget megelőző két és fél évben nem került sor egyetlen bővítési fejezet megnyitására vagy lezárására sem a Nyugat-Balkánon, tehát két és fél évig a bővítési folyamat a Nyugat-Balkánon befagyott, tetszhalott állapotban volt.

Ehhez képest a magyar uniós elnökség három kormányközi konferenciát is megvalósított nyugat-balkáni tagjelölt országokkal, kettőt Albániával, ahol az első és a hatos klasztert megnyitottuk. Ez az alapvetésekre, illetve a külkapcsolatokra fókuszál. Montenegró esetében pedig egy kormányközi konferenciára került sor, ahol ideiglenesen három fejezetet le tudtunk zárni. Utoljára három kormányközi konferencia megtartására a bővítési folyamatban 2017-ben került sor.

A Tanács megtette az első lépést egy újabb kormányközi konferencia szervezése felé Szerbia esetében. Reményeink szerint erre 2025-ben sor kerül.

A magyar elnökség alatt a bővítési országoknak nyújtott pénzügyi támogatás tekintetében az országokat érintő reformtervek többségét a Reform és Növekedési Eszköz keretében elfogadtuk. A Tanács elfogadta a Moldovai Köztársaságra vonatkozó Reform és Növekedési Eszköz rendeletével kapcsolatos általános megközelítését. Ez még az év vége előtt, december 17-én megtörtént. Az Európai Parlamenttel egy olyan együttműködésben lettünk volna érdekelték, ami lehetővé tette volna a rendelet elfogadását az év vége előtt. Ez az Európai Parlament együttműködésének hiányában nem történt meg.

Emellett számos nyugat-balkáni fókuszú rendezvényt, tanácskozást szerveztünk az elnökség alatt. Ilyen volt az EU-Nyugat-Balkán csúcstalálkozó december 18-án Brüsszelben. A képzés, kutatás és innováció témájában miniszteri konferenciára került sor Szkopjében. Az EU-Nyugat-Balkán bel- és igazságügyi miniszteri találkozóra Budvában, Montenegróban került sor. Én magam Szegeden fogadtam a nyugat-balkáni országok európai uniós miniszterelnöki tanácsadóit. Első alkalommal került sor a nyugat-balkáni országok vámvezetőivel való találkozóra uniós keretek között, és első alkalommal került sor arra az Európai Unió történetében, hogy négy kiválasztott nyugat-balkáni tagjelölt ország - Albánia, Montenegró, Észak-Macedónia és Szerbia - részt vett az Általános Ügyek Tanácsának szeptember 24-ei ülésén, ahol a jogállamisági jelentési ciklus dokumentumainak megvitatásában vettek részt.

A magyar elnökség prioritása volt az illegális migráció megfékezése. Ennek kulcsfontosságú területének tekintjük a származási és tranzitországokkal való együttműködést. Ezt vitatta meg többek között a belügyminiszterek informális találkozója Budapesten 2024 júliusában.

2024. október 17-én egy részleges, de elég egyértelmű fordulat látszott kibontakozni az Európai Tanács tagjai között a migrációs politika tekintetében. Ennek a migrációs fordulatnak a teljessé tétele és folytatása továbbra is politikai feladat, ami elnökségen túlmutató célkitűzés.

A magyar elnökség célkitűzése volt politikai vita lefolytatása a kohéziós politika jövőjével kapcsolatban. A kohéziós politika jövőjéről informális találkozón eszmét cseréltek a kohézióért felelős miniszterek Budapesten szeptemberben, illetve 2024. november 28-án a Tanács következtetéseket fogadott el az Európai Unió demográfiai kihívásainak és a kohéziós politikának a kapcsolatáról.

A magyar elnökség nagy sikere, hogy az elnökség alatt két hónapos tárgyalást követően sikerült elfogadni a regionális szükséghelyzeti támogatásról szóló rendeletet. Ez a RESTORE-rendelet, ami lehetővé teszi, hogy a tagállamok az éghajlatváltozásból eredő katasztrófák kezelésére kohéziós forrásokat csoportosítsanak át. Ezt egy hónap alatt letárgyaltuk a Tanácsban, egy hónap alatt megtárgyaltuk az Európai Parlamenttel, és a jogszabály 2024. december 23-án kihirdetésre került.

Az uniós elnökségünk prioritása volt a gazdaközpontú agrárpolitika is. Ennek megvitatása a szeptemberi budapesti informális agrárminiszteri találkozón kezdődött. 2024. december 7-én pedig olyan dolog történt, amire szintén nem volt még példa az Európai Unió történetében: 27 uniós agrárminiszter egyhangúlag támogatta a gazdaközpontú, 2027 utáni közös agrárpolitikáról szóló tanácsi következtetéseket. Reményeink szerint ez hatékonyan be fog csatornázódni abba az előkészítő munkába, amit a bizottság a következő hétéves költségvetési keretterv tekintetében az agrárpolitikával kapcsolatban végez.

Az uniós elnökségünknek az egyik horizontális prioritása volt a demográfiai kihívások kezelése. Itt arra hívnám fel a figyelmet, hogy november 18-19-én első alkalommal került sor az Európai Unióban a demográfiaért felelős miniszterek

informális találkozásjára, aminek eredményeképpen egy elnökségi dokumentumban foglaltuk össze azokat a területeket és kihívásokat, ahol látjuk értelmét uniós szintű együttműködésnek.

A magyar elnökségnek a prioritásokon túlmutató eredményei közé sorolom azt a két csúcstalálkozót, amely Magyarország történetének legnagyobb diplomáciai eseménye volt: az Európai Politikai Közösség csúcstalálkozója, illetve az Európai Tanács informális ülése. Az EPK-csúcstalálkozón 48 delegáció vett részt, és a nyitó plenáris ülésen olyan érdemi politikai eszmecserére került sor, amely az Európai Politikai Közösség csúcstalálkozási történetében szintén példátlan. Olyan fölszólalók jelentkeztek, mint Franciaország, Dánia, Ukrajna, Szerbia és Törökország, illetve a második plenáris ülésen a Nyugat-Balkán képviselőiben, illetve a tagjelölt országok képviselőiben Albánia, Bosznia-Hercegovina, Koszovó és Georgia. Emellett számos multilaterális és kétoldalú eszmecserére került sor.

Elnök úr is említette, hogy a magyar elnökség nagy sikere az, hogy a Bel- és Igazságügyi Tanács 2024. december 12-én jóváhagyta Bulgária és Románia teljes jogú schengeni tagságát 2025. január 1-jétől. Ez egy több mint egy évtizedes politikai munka eredménye, és a magyar elnökség szakmai és politikai kapcsolatrendszere, illetve az illegális migráció elleni küzdelemben kialakult együttműködés kedvező tapasztalatai nélkül ez a politikai döntés nem születhetett volna meg.

Szintén történelmi jelentőségű, hogy tíz év után, a magyar elnökség alatt először sikerült jóváhagyni új stratégiai iránymutatásokat a bel- és igazságügyi együttműködés területén. Az öt évvel ezelőtti finn elnökségnek ezt a stratégiai dokumentumot nem sikerült tető alá hozni.

A magyar elnökség célkitűzésének tekintette az antiszemitizmus elleni küzdelem és a zsidó élet európai előmozdításának feladatát. Tanácsi nyilatkozatot fogadtunk el e témakörben, amelyet az Európai Tanács 2024. október 17-ei ülése egyhangúlag üdvözölt.

Formalitásnak tűnik, de nem az, hogy határidőn belül sikerült megállapodni a 2025-ös év uniós költségvetéséről az Európai Parlamenttel. Ez azért fontos, mert 2024-ben MFF-felülvizsgálatra is sor került, és ez az első olyan éves költségvetés volt, ami a felülvizsgálat MFF-keretébe illeszkedik, és elsőként alkalmazza azt a fizetésrendszert, ami a rendkívüli módon megnövekedett NextGenEU-kamatterhek finanszírozása érdekében került kialakításra.

Ugyancsak történelmi jelentőségű az, hogy először került sor arra, hogy egy tanácsülésen - ez az EPSCO Tanács 2024. december 2-ai ülése volt - jelyelven elnökölt Kósa Ádám államtitkár, ami az esélyegyenlőség iránti magyar elnökségi elköteleződésnek a kézzelfogható bizonyítéka volt.

Ha megengedik, még néhány számot megosztanék a bizottsággal. Magyarországon 173 hivatalos elnökségi eseményre került sor, ezeken a külföldi és hazai delegáltak száma több mint húszezer fő volt. Központi helyszín a Várkert Bazar volt. Az EPK- és az EIT-csúcsnak a Puskás Aréna adott otthont.

Kommunikációs szempontból ismert és nagyhatású volt az elnökség mottója: Tegyük nagyvá Európat, illetve logónk, a 2024-ben 50 éves Rubik-kocka, aminek külön szimbolikát ad, hogy a Rubik-kockának 27 forgó eleme van, amely 27-es szám megegyezik az Európai Unió tagállamainak a számával.

A kommunikáció tekintetében is megosztanék önökkel néhány számot. Az elnökségi X-fiókon június 18-tól december 31-éig 496 poszt jelent meg; az elnökség honlapjára magyar és angol nyelven 253 cikk került fel; az elnökségi fotókat, tartalmakat megjelenítő fiókon 3 346 181 megtekintést generáltunk; az Európai Tanács informális ülésén 390 újságíró, az EPK-csúcstalálkozón 492 újságíró vett részt.

Az elnökségi költségvetésre a kormányzati döntés értelmében rendelkezésre álló kereten belül maradtunk. E tekintetben megtakarításokat eszközöltünk a tolmácsolási és informatikai költségek területén. A teljes elszámolást követően ezek a számok is természetesen nyilvánosan hozzáférhetőek lesznek.

Ha megengedik, néhány szót szólnék arról, hogy az elnökségünk hogyan kapcsolódik az uniós tagságunkkal összefüggő aktuális kérdésekhez és az európai integráció helyzetéhez. Ez 2024-re vonatkozó megállapításokat tartalmaz, illetve bizonyos kitekintést 2025-re. Meghatározó politikai és talán egzisztenciális kérdés is az orosz-ukrán háború, a szomszédságunkban zajló katonai konfliktus. Itt a magyar álláspont az elnökség előtt, alatt és után is az volt, hogy békére van szükség, ehhez a békéhez pedig azonnali tűzszüneten és érdemi béketárgyalásokon keresztül vezet az út. Ennek a konfliktusnak megoldása a csataterén nem lesz. Ez az álláspont komoly megerősítést kapott a hivatalba lépett Trump-adminisztráció révén, és 2025. február 24-én az ENSZ Biztonsági Tanácsa amerikai kezdeményezésre elfogadott egy határozatot, ami ebben a konfliktusban a mi megítélésünk szerint teljesen új helyzetet teremt. Nagyon sokféle kommunikációt lehet ezzel kapcsolatban hallani, de alapvetően továbbra is két álláspont van. Az egyik álláspont szerint ennek a háborúnak véget kell vetni azonnali tűzszünettel és érdemi béketárgyalásokkal, a másik álláspont szerint ezt a háborút tovább kell folytatni. Ez utóbbinak számos megfogalmazását ismerjük. Van, aki azt mondja, hogy ezt a háborút folytatni kell; van, aki azt mondja, hogy nem kell folytatni ezt a háborút, de nem lehet abbahagyni; van, aki azt mondja, hogy abba kell hagyni, de csak akkor, ha; vagy abba kell hagyni, de csak azután, hogy; vagy abba kell hagyni, azzal a feltétellel, hogy... Ezek az irányzatok mind a háború folytatását és az emberi életek további értelmetlen feláldozását helyezik előtérbe. Mi továbbra is azt gondoljuk, hogy ennek a konfliktusnak tárgyalásos megoldása lesz. Azt is gondoljuk, hogy az Európai Uniónak részt kell vennie olyan tárgyalásokon, amely tárgyalások az új európai biztonsági architektúrát meghatározzák. Ezekben a tárgyalásokban Oroszország részvétele nem megkerülhető.

Az Európai Unió jövője szempontjából továbbra is kiemelt jelentőségű a versenyképességnek a kérdése. Mi a magyar uniós elnökséggel egy versenyképességi fordulatot kívántunk megindítani. Ez a fordulat a mai napig még nem teljes.

Továbbra is szükség van a szabályozás egyszerűsítésére, szükség van az energiaárak mérséklésére, és szükség van arra, hogy reális iparpolitikát folytassunk, valamilyen módon összebékítve az iparpolitika és a klímapolitika célkitűzéseit. E tekintetben az eddigi jelek nem kifejezetten biztatóak. A Bizottság versenyképességi iránytűje kifejezetten alatta marad a mi ambíciószintünknek. Illetve a múlt héten a Bizottság hitet tett a 2040-es 90 százalékos klímacél mellett, ami azt jelenti, hogy 2040-re a referenciaponthoz képest 90 százalékban kell csökkenteni az üvegházhatású gázok kibocsátását, anélkül, hogy e tekintetben legfelsőbb szintű politikai konszenzus lett volna. Korábban a klímacélok esetében az volt a bevett gyakorlat, hogy az Európai Tanács foglal állást ezekben a kérdésekben. Én a magam részéről ezt a 90 százalékos klímacélt nem látom összeegyeztethetőnek sem az iparpolitikai, sem a versenyképességi célkitűzéseinkkel.

A 2025-ös évben veszi kezdetét az új hétéves költségvetési keretterv tárgyalása. Ez a 2028-2034 közötti időszakot fedi le tervezetten. A Bizottság javaslatait nyárra várjuk, de bizonyos elképzelések már világot láttak. Ezek az elképzelések a mi megítélésünk szerint tartalmi, politikai és komoly intézményi aggályokat is felvetnek. A Bizottság a közös agrárpolitika és a kohéziós politika önállóságának a felszámolását célozza. Olyan rugalmasságokat kíván a költségvetésbe beépíteni, és olyan kevés fejezetszámmal számol, fejezetszámban gondolkodik, ami a tagállamok politikai ellenőrzését az Unió költségvetése fölött gyakorlatilag kizárja.

A Bizottság ugyancsak javasolja a kondicionalitások rendszerének kiterjesztését és megerősítését, ami továbbra is lehetővé tenné azt, hogy egyes tagállamok politikai és ideológiai megfontolásokból megfosztassanak a nekik járó uniós forrásoktól. Magyarország Kormánya a kondicionalitás jelenlegi rendszerének a folytatását sem támogatja, nem beszélve a kondicionalitások megerősítéséről vagy kiterjesztéséről. Ez számunkra teljes mértékben elfogadhatatlan.

Bízunk abban, hogy a megindult migrációs fordulat az Unióban folytatódni fog. Az Unióban jelentkező társadalmi feszültségek, a biztonsági kockázatok, a schengeni térség összeomlása jelzi azt, hogy erre a fordulatra kiemelkedően nagy szükség lenne. Mi a valódi migrációs fordulatot abban látjuk, hogy az Európai Unió képes legyen a külső határok hatékony védelmére. Ez szükséges határvédelmi infrastruktúra támogatásával lehetséges. Ez jelenleg nem áll rendelkezésre.

A valódi migrációs fordulat csak akkor lehetséges, ha az Európai Unióba csak az léphet be, aki arra valóban jogosult, és innovatív megoldásokkal, de jure vagy de facto területen kívüliséggel kell ezt biztosítani. Ennek sem látszanak jelenleg az uniós jogszabályi keretei. Teljesen világos, hogy a migrációs paktum végrehajtása nem a megoldás, hanem maga a probléma része, és e tekintetben minden további lépés csak rontani fog a migrációs válsághelyzeten. E tekintetben vannak kezdeményezések a Bizottság részéről a visszatérési irányelv, illetve a biztonságos harmadik ország koncepciójának a módosításával kapcsolatban, ezeket érdeklődéssel várjuk. Ezek egyelőre nincsenek az asztalon.

Külön felhívnom a figyelmet az egyenlő elbánás elvére, vagyis az Unió külső határainak a védelme hasonlóan fontos, létfontosságú célkitűzés az Európai Unió valamennyi külső határán, ideértve a déli határokat és ideértve a keleti határokat is. Azt nem tartom elfogadhatónak, hogy ugyanazokért az intézkedésekért, amelyeket a balti államok, illetve Lengyelország a külső határokon foganatosítanak, támogatást és politikai elismerést kapnak, míg Magyarország ugyanezekért az intézkedésekért bírságot kap, ami 200 millió eurós átalányösszeg és napi 1 millió eurós bírság. Ezzel a bírsággal kapcsolatban Magyarország jogi lépéseket fog tenni, ezeknek az előkészítése folyamatban van.

Néhány szót szólnék a nyugati világ legnagyobb korrupciós botrányáról is, ami sajnos az Európai Uniót és az európai intézményeket is érinti. Ez a civil szervezetek finanszírozási botránya, ami részben az Európai Bizottság által gondozott eszközökön keresztül valósult meg. Ez egy olyan összetett finanszírozási hálózat, amelynek az Európai Unióban, az Egyesült Államokban, illetve magánalapok tekintetében is vannak kapcsolódási pontjai. Ezek a civil szervezetek részben közpénzből egyértelműen politikai tevékenységet folytattak, ráadásul olyan módon, hogy a finanszírozásuk nem volt sem helyénvaló, sem transzparens. Ez nem kizárólag az én véleményem.

Az Európai Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottsága is vizsgálatot folytat jelenleg a civil szervezetek finanszírozásával kapcsolatban, és e tekintetben szelektív és limitált hozzáférést kapott bizonyos szerződések szövegéhez is. Én az Általános Ügyek Tanácsában azzal a kezdeményezéssel éltem, hogy a Tanács maga is kérjen közvetlen hozzáférést ezekhez a finanszírozási szerződésekhez és támogatási megállapodásokhoz, azért, hogy ennek a tartalma mindenki számára világos legyen.

A támogatás helyénvaló jellegével kapcsolatban is komoly kétségek merültek fel. Számos civil szervezet, amely korábban a USAID-től kapott támogatást, megkereste a Bizottságot azzal, hogy ezt a támogatást a USAID-től a Bizottság vegye át. Én levélben fordultam az illetékes biztosokhoz, és tájékoztatást kértem arról, hogy a Bizottság valóban kapott-e ilyen megkeresést civil szervezetektől, ezekre a Bizottság milyen szempontok alapján kíván válaszolni, és ezeket a finanszírozási megállapodásokat kész-e a Bizottság nyilvánosságra hozni a transzparencia jegyében, azért, hogy legalább

annak a transzparenciakövetelménynek a töredékét magával szemben is érvényesítse, amely elvárásokat a tagállamokkal szemben megfogalmaz és számonkér. Ezt én szuverenitásvédelmi kérdésnek tekintem.

Nyilván abban az esetben, ha szervezetek egy tagállam területén politikai tevékenységet végeznek, és ennek a politikai tevékenységnek a finanszírozása külföldről, meg nem nevezett és nem átlátható módon érkezik, ez fölveti a politikai akaratképzés szabadságának és befolyástól való mentességének a kérdését. Ezt én európai szinten is szükségesnek tartom képviselni és felvetni. Ennek érdekében az Európai Unió Ügyek Minisztériumában miniszteri biztost neveztem ki, akinek a feladata az, hogy a szuverenitásvédelem európai arca és hangja legyen.

Az uniós forrásokhoz való hozzáférésről is ejtenék néhány szót. Lefordítva magyarra, arról van szó, hogy politikai és ideológiai megfontolásokból Magyarországtól és a magyar polgároktól a nekik járó uniós forrásokat el akarják venni, azt vissza akarják tartani. Ennek az eljárási megnyilvánulásai a jogállamisági és kondicionalitási eljárások. Az uniós forrásokhoz való hozzáférés valamennyi feltételét teljesítette Magyarország, ezeket a forrásokat kizárólag politikai és ideológiai okokból tartják vissza, többek között például a gyermekvédelmi törvény rendelkezéseire hivatkozva.

Magyarország Kormánya továbbra is minden jogi és politikai eszközt igénybe vesz azért, hogy Magyarország és a magyar polgárok ezekhez a forrásokhoz hozzájussanak. Ilyen politikai eszköz például a tárgyalás a Bizottsággal, és ilyen jogi eszköz például az, hogy a KEKVA által működtetett felsőoktatási intézmények kizárására vonatkozó jogi kerestet a magyar kormány támogatja, illetve a magyar kormány maga is megsemmisítési kerestet nyújtott be a Bizottság KEKVA-határozatával szemben, ami nem minősítette elégségesnek a KEKVA-törvény módosító rendelkezéseit.

E körben fölhívnám a figyelmet arra, hogy az Európai Parlament 2024 márciusában kerestet nyújtott be a Bizottsággal szemben, és megtámadta azt a határozatot, ami a kohéziós források egy részéhez hozzáférést biztosít Magyarország számára. Ezt a döntést az Európai Parlament nyilvánvalóan abból a megfontolásból tette, hogy kárt okozzon Magyarországnak és a magyar embereknek, hogy még a Bizottság által biztosított uniós forrásokhoz se jusson hozzá Magyarország, és ne jussanak hozzá a magyar polgárok.

Én a mai napon levélben fordultam a határozatot szponzoráló politikai képviselőcsoportok vezetőihez, az Európai Néppárt vezetőihez, a szocialista, a liberális és a zöld parlamenti képviselőcsoport vezetőihez, és kértem őket, hogy ezt az európai parlamenti határozatot vonják vissza, egyúttal pedig felszólítom ezeknek a frakcióknak a magyar képviselőit, hogy tisztázzák viszonyukat ehhez a keresethez, hogy ők maguk támogatják-e azt, hogy az Európai Parlament kezdeményezésére a Bíróság döntsön úgy, hogy Magyarország a jelenleg rendelkezésre álló uniós forrásokhoz se férjen hozzá.

Végül, de nem utolsósorban szólnék néhány szót a bővítésről. A Nyugat-Balkánról már ejtettem szót, most Ukrajnáról, mint tagjelölt országról és annak a csatlakozási perspektíváiról szeretnék beszélni. E kérdésben Magyarországon zajlik őszinte vita. Ez a vita sajnos az uniós tagállamok többségére, illetve az európai intézményekre nem jellemző. Azt a kérdést kell megválaszolnunk, hogy Ukrajna csatlakozása növelné vagy rontaná az Európai Unió biztonságát, egy értelmes vita peremfeltételei egyáltalán adóttak-e, ismerjük-e Ukrajna határait, népességét, gazdasági paramétereit, Ukrajna teljesíti-e azokat az alapokat, ahogy az uniós terminológiában mondjuk, fundamentals, ami lehetővé teszi, hogy ezek a csatlakozási tárgyalások érdemben elkezdődjenek.

Ehhez az kellene, hogy Ukrajna működő, demokratikus jogállam legyen, és az kellene, hogy Ukrajna nemzetközi kötelezettségeit az Európai Unió és az Európai Unió

tagállamai tekintetében teljesítse. E tekintetben komoly kétségek fogalmazódnak meg, illetve nem világos, hogy ennek milyen hatásai lennének az Európai Unió intézményrendszerére és meghatározó politikáira, ideértve a közös mezőgazdasági politikát és a kohéziós politikát, illetve egyes gazdasági szektorokra, különösen a mezőgazdaságra vagy a szállítványozásra, ahol már Ukrajna uniós tagságának a közelsége nélkül is rendkívül káros és bizonyos esetekben helyrehozhatatlan folyamatok indultak be. Tehát jelen állás szerint a magyar kormány értékelése az, hogy Ukrajna európai uniós csatlakozása nem áll Magyarország érdekében, és ennek megfelelően fogja az álláspontját kialakítani az Ukrajna csatlakozási folyamatában felmerülő kérdésekben.

Én a magam részéről ennyit szerettem volna elmondani, és természetesen kérdések esetén állok a bizottság rendelkezésére.

ELNÖK: Tisztelt Miniszter Úr! Köszönjük szépen a beszámolót. Mindenekelőtt azt gondolom, hogy nekünk gratulálnunk kell ahhoz a minden előzetes várakozást felülmúló sikeres elnökséghez, amely nyilván a minisztérium irányítása alatt zajlott és rengeteg munkát igényelt. Szeretnénk megköszönni ezt az elvégzett munkát, ahogyan azt is, hogy jól látható volt előre is és az elnökség alatt mindvégig, hogy ezt a munkát ellenszélben kellett elvégezni. Ugyanakkor kimondhatjuk azt, hogy egyetlenegy kompromisszum nélkül tette ezt meg Magyarország az egész elnökség alatt, az eredeti álláspontján és annak helyességén nem változtatva.

Köszönöm azt is, hogy a mai két napirendi pontunkat összevonva terjesztette elő a minisztériumi álláspontot. Én ezt kérem képviselőtársaimtól is, hogy a kérdéseket mindkét napirendi pont tekintetében fel lehet tenni. Át is adnám a szót képviselőtársaimnak. Kérdezem, hogy ki az, aki jelentkezik. *(Jelzésre:)*

Mindenekelőtt alelnök úrnak adnám meg a szót, és ezzel bizottságunkban az első felszólalását üdvözölhetjük. Parancsoljon!

Kérdések, hozzászólások

DUDÁS RÓBERT (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszter Úr! Mint ahogy elnök úr is mondta, első felszólalásom ebben a bizottságban, hiszen a mai nap az első olyan bizottsági ülés, amin már részt tudok venni. Nagy örömmel készültem arra, hogy ennek a bizottságnak a tagjaként tudjak dolgozni, és külön megtisztelő, hogy mindjárt az első bizottsági ülésen miniszter úr is jelen van, és az EU soros elnökségét értékelve tudunk néhány gondolatot váltani.

Én azt gondolom, hogy több szempontból érdemes vizsgálni az EU soros elnökségét: egyrészt a napirenden lévő feladatok szempontjából, illetve hogy mennyiben sikerült javítani a tagállamokkal és az intézményekkel való kapcsolatát Magyarországnak, mert jelentsük ki azért, hogy ezen a területen is voltak feladatok, voltak kihívások. Elvitathatatlan bármely politikai oldal tekintetében - és bízom benne, hogy ezt mindenki pozitívan értékeli - az az eredmény, amit elérték, a 2011-es elnökség során is már prioritást élvezett, de mégsem sikerült megvalósítani, ez a schengeni bővítés. Rendkívül fontos a migrációs kihívások szempontjából, rendkívül fontos egyébként egész Európa, az Európai Unió biztonsága szempontjából, rendkívül fontos Magyarország szempontjából, és ne felejtsük el, hogy a határon túli magyarokat is érinti a csatlakozó országok tekintetében, tehát ez fontos. Ezért a sikerért egyébként elismerés illeti a magyar elnökséget és mindenkit, aki ezért dolgozott. *(László András megérkezik.)*

A sok tekintetben eltérő érdekű tagállamok közötti koordináláshoz Magyarországnak a lehetőségei most sokkal kevésbé voltak jók, úgy is mondhatjuk,

hogy sokkal rosszabbak voltak, mint a 2011-es elnökség idején, köszönhetően egyébként a kormány megnyilatkozásainak, folyamatos ellenségkép-keresésének, óriásplakát-kampányának, amelyeken egyébként olyan személyek szerepeltek, akikkel évről évre, időről időre tárgyalóasztalhoz ültünk, és tágra nyílt szemekkel csodálkoztunk, hogy miért is nem állnak megfelelő módon Magyarországhoz. És itt nagyon fontos egyébként, hogy a magyar kormánynak abban van, abban is van, de talán abban van a legnagyobb felelőssége, hogy kormányként, a magyar embereket képviselve, nem pusztán a kormány érdekét, hanem a magyar emberek érdekét kellene nézni. És itt viszont a források tekintetében például a magyar embereknek járó és nekik szánt források visszatartását veszélyeztette, és ugye az továbbra is fel van függesztve.

Nem segített egyébként a Svédország NATO-csatlakozásával kapcsolatos huzavona, hiszen utolsó országgént ratifikáltuk. Nem segített egyébként az EU Kínával és Oroszországgal közös nyilatkozatának a megvétózása, és számos olyan helyzet állt elő, amiben különutas politikát mutatott. Miniszter úr is mondta egyébként, hogy önök politikai elnökséget akartak. Én ezt el tudom fogadni, hogy számos politikai kérdést kellett rendezni, de azt gondolom, talán az Unió szempontjából, azon belül pedig Magyarország szempontjából a politikai prioritások mellett a szakmaiságra és az uniós polgárookra való tekintettel jobb lett volna fókuszálni.

Talán még olaj volt a tűzre a miniszterelnök úrnak mindjárt az elnökség első napjaiban vagy heteiben indított látogatássorozata, bár nyilvánvalóan kihangsúlyozta, hogy ő Magyarország miniszterelnökeként tett látogatást Vlagyimir Putyinnál, majd a kínai elnöknél, majd az amerikai elnöknél, és számos ilyen találkozót hajtott végre, ugyanakkor viszont óhatatlan, hogy ha az EU soros elnöki tisztségét éppen betöltő személy ilyen látogatásokat tesz, azt az EU nevében minősítsék, a vendéglátó felek is, de egyébként az Európa Tanács sem adott erre felhatalmazást, és nyilvánvalóan nehezményezték is.

Azt gondolom, összefoglalva az elnökségi félévet, hogy sikerként könyvelhető el a schengeni csatlakozás, ugyanakkor viszont az EU intézményei és tisztségviselői irányába való kapcsolatjavítás nemcsak hogy nem javult, hanem még romlott is a kiinduló állapothoz képest. Ami talán még tetézi a bajt, hogy szándék sem látszott a magyar kormány részéről, hogy ezen javítani szeretnének. *(Koránisz Laokratisz megérkezik.)*

És hogy hogyan is lehetne, hogyan is lehetett volna javítani: például, én azt gondolom, történelmi vétek, vagy akár bűnnek is nevezhetném, hogy Lengyelországgal az ezeréves barátságot egy politikai játszómá vá züllesztve megtörték, és megszakadt ez az ezeréves együttműködés és barátság, úgy, hogy egyébként a lengyel kormánnyal szemben is voltak uniós kritériumok, uniós kritikák, amiket egyébként ők megvalósítottak, visszavonták azokat az igazságügyi reformterveket, melyek megvalósítják már a jövőben azt, hogy a legfőbb hatalmi ágak ténylegesen szét legyenek választva, ne a minisztérium, ne a kormány befolyása alatt legyenek például a bíróságok és az igazságügyi szervezetek. Megmondom önnek őszintén, vannak kétségeim a jövőre nézve, hiszen Magyarországon nemhogy megtörténnének ezek a lépések, és ez sajnos a jövőre nézve az uniós források tekintetében nagy problémát okozhat a magyar embereknek, vannak kétségeim, hiszen nem tudom, volt-e már rá példa - láttunk már sokféle tüntetést, amikor különböző társadalmi rétegek fejezik ki a tiltakozásukat -, amikor a bírók fejezik ki a tiltakozásukat, olyanra azért még nem sok esetben volt példa, én nem tudok most így konkrétan, de elképzelhető, hogy már volt ilyen.

Amikor Brüsszel, az Európai Unió a magyar igazságügyi rendszer átalakítását kéri a tekintetben, hogy átlátható legyen, hogy a korrupció visszaszorítható legyen, a bíróságok függetlenek legyenek, a magyar kormány pedig pont ennek megy ellene, úgy,

hogy egyébként még a bírók az utcára is vonulnak, én azt gondolom, hogy Magyarország érdekét ez nem szolgálja.

Utolsó gondolatként. A háborút is említette, és az azzal kapcsolatos, a béke érdekében tett lépéseket is említette miniszter úr. Én azt gondolom, hogy mindenkinek a béke az érdeke, és mindenki békét akar. Az, hogy különböző eszközökkel, különböző módon vagy különbözőféleképpen képzelik ezt el esetleg - én azt gondolom, hogy ezzel tárgyalóasztalhoz kell ülni, le kell ülni minden érdekelt félnek. De számunkra is, akiknek egyébként a szomszédságában zajlik, nekünk is egy állásponton kellene lennünk a béke tekintetében.

Csak tudja, miniszter úr, béke és béke között különbség van, és ezt nekünk, magyaroknak pontosan nem kell hogy elmagyarázza senki, mert van béke, és van igazságos béke. Úgy tudnám bemutatni, hogy a kettő között mi a különbség, hogy ha 1920-ra, Trianonra gondolunk, ott béke született, csak nem igazságos béke. 1920-ban egy külföldi diplomata azt mondta, hogy ez nem béke, ez tűzszünet körülbelül két évtizedre. Sajnos szinte napra pontosan igaza lett. Azért, hogy itt ténylegesen béke legyen, ne pedig csak tűzszünet pár évre, pár évtizedre, hanem ez a konfliktus ott megoldódjon, és ez nem csak Magyarország, nem csak Ukrajna és Oroszország, ez a világ érdeke, ahhoz az kell, hogy ténylegesen minden fél által elfogadható igazságos béke szülessen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen alelnök úrnak mindenekelőtt a dicsérő szavait. A kritikával kapcsolatosan furcsa lesz, hogy önmagamát idézem vissza. Én még egyszer szeretnék gratulálni azért, hogy a magyar elnökség során ellenszélben a végsőkéig kitartottunk az álláspontunk mellett és képviseltük Magyarország érdekeit, annak ellenére, hogy mindazok a vádak, amelyek most is itt elhangoztak, folyamatos támadás alatt tartottak bennünket. De képviselőtársam, alelnök úr arról felejtett el beszámolni, hogy ennek a kitartásnak milyen eredményei lettek.

Szeretném köszönteni a körünkben Koranisz Laokratisz görög nemzetiségi szószólot és László András barátunkat, képviselő urat az Európai Parlament Patrióta-frakciójából, és szeretnék neki gratulálni kormánybiztosi megbízatásához, ami a magyar USAID-del, a Magyarországot országot érintő USAID-botránnal kapcsolatos. Azt gondolom, hogy ez egy meghatározó politikai téma lesz a közeljövőben. Azt is gondolom, hogy sok mindenre magyarázatot ad, ami az elmúlt években itt Magyarországon történt a belpolitika hadszínterén, mert nem nagyon értettük, hogy mindenféle társadalmi alapok és támogatás nélküli szervezetek hogyan tudnak olyan elánnal kiállni és olyan turbulenciát generálni, amely itt Magyarországon is volt.

Alelnök úrhoz még egyetlenegy reakcióval szeretnék élni. A lengyel kormány, a jogállamisági kérdések is egy érdekes téma, de talán azt tudom mondani, hogy ezzel kapcsolatosan mi, a magyar Országgyűlés hoztunk jó néhány olyan döntést, amelyben megállapodás született, és amely eredményeképpen azt vártuk, hogy nagyon helyesen, a megállapodás másik oldalát is betartva megszületnek azok a feloldó jogszabályok, amelyek a magyar embereknek jogosan járó pénzügyi források visszatartását voltak hivatottak szolgálni.

Volt még egy gondolat. Az az egy gondolat az volt, hogy mindenki békét akar. Én szeretnék ideidézni egy gondolatot a COSAC-elnöki ülésről, amelyről az ülés elején beszámoltam, hogy részt vettem. Ott az hangzott el, az, hogy az Amerikai Egyesült Államok kiszállt a háború finanszírozásából, jó lehetőséget biztosít arra, hogy az Európai Unió lépjen elő a háború legfőbb finanszírozójaként. Ezt elég nehéz másképpen értelmezni, mint ahogy nem mindenki akar békét, hanem valaki háborút szeretne.

Következő kérdés Hörcsik... Bocsánat, alapító elnök úr, ne haragudjon meg, de a hölgyeket illeti most itt az elsőbbség, és Hegedűs Barbarának adom meg a szót. Parancsoljon!

HEGEDŰS BARBARA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Először is én is azzal kezdeném, hogy nagyon szépen köszönöm a minisztériumnak, miniszter úrnak, államtitkár úrnak a munkáját az EU soros elnöksége alatt. Azt gondolom, hogy amik a célkitűzések voltak, a prioritások megfogalmazása az elnökség kezdetén, azokat maximálisan sikerült képviselni, és valóban egy nagyon nehéz és talán néha kaotikus világpolitikai környezetben. Amikor az Európai Uniót is számos nagyon komoly kihívás éri, akkor sikerült előremutatóan és valóban stratégiai és nagyon fontos kérdéseket megfogalmazni és az asztalra tenni, és akár valóban az olyan nehéz politika mellett is kiállni, ami a béke kérdése volt. Valóban azt gondolom, hogy nagyon fontos volt az, és tényleg talán most látni a napokban, hetekben, hogy mennyire is előremutató és stratégiai fontosságú volt miniszterelnök úr békemissziója, hogy próbálta a diplomáciai csatornákat megnyitni és elindítani azt a folyamatot, ami talán minél hamarabb elvezethet minket a békéhez.

Az európai uniós soros elnökségünk egyik fontos prioritása volt az európai védelem kérdése, és az, hogy hogyan lehet a védelmi erőt erősíteni. Sajnos mostanában nekem úgy tűnik, hogy két irány látszódik a védelmi erővel kapcsolatos kérdéseknél. Az egyik erő, az egyik vélemény az, hogy az európai védelmi képességek erősítésére és a védelmi ipar kapacitásának növelésére igazából azért lenne szükség, hogy ezáltal a fegyverszállításokat lehessen növelni Ukrajna felé. Igazából egy háborúpárti álláspont jelenik meg az európai védelem kérdésében, holott az európai védelmi erőnek Európa biztonságát és stabilitását kellene szolgálnia.

Az lenne a kérdésem, hogy mi a magyar kormányzat álláspontja az EU közös védelmi erő kérdésében a jövőben, mik a fő prioritások, illetve mik a leginkább vitás kérdések, amelyekre számíthatunk a következő hónapokban az EU közös védelmi kapacitásai kapcsán. Köszönöm szépen.

ELNÖK: És akkor most Hörcsik Richárdot, a bizottságunk alapító elnökét illeti a szó.

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Először is szeretném megköszönni miniszter úrnak a rövid összefoglalóját, exozóját, hogy erről a rendkívül eseménydús félévről ilyen tömören, összefoglalóan adott tájékoztatást. Szeretném megköszönni önnek és munkatársainak az elmúlt európai uniós elnökségünk alatt végzett kiváló munkáját. Önt és munkatársait nagyon sokszor támadták politikai értelemben, de egyvalamiben nem tudták támadni, hogy abszolút szakértelemmel tekintette át az uniós elnökségünket és irányította ezt a munkát a miniszterelnök úrral együtt. Az ellenségeink is elismerték az önök munkáját, és azt hiszem, ezt meg kell köszönnöm. Abban a tekintetben is, hogy 12-13 éve volt az első uniós elnökségünk, és azóta mint a bizottság volt elnöke figyelemmel kísérem az elmúlt két tucat elnökség munkáját, van összehasonlításom, hogy az európai uniós tagországok, régi tagországok is milyen elnökségi munkát végeztek. Ebben a tekintetben az a jelző, amit kitűztünk magunk elé, a honest broker egy kiváló lehetőséget adott, hogy valóban közvetítőként működünk az európai tagországok között, illetve az európai uniós intézmények és Magyarország között is.

Tisztelt Miniszter Úr! Három rövid kérdésem és megjegyzésem van. Az első: jól tudjuk, hogy a 2024-es esztendő a választások éve volt, és júliusban, a magyar elnökség elején alakult meg az új Európai Parlament. Ez egy új helyzetet teremtett Európában.

A szavazatok arányát tekintve azt láttuk, hogy az európai polgárok a szavazataikkal kifejezték, hogy változást szeretnének, és ennek köszönhetően az új ciklusban a Patriótáké lett a harmadik legnagyobb frakció az Európai Parlamentben. Ennek mindnyájan örültünk. És mit láttunk az Európai Parlament megalakulása és a tisztségek elosztása után? Azt, hogy az Európai Parlament a bizottsági tisztségekből teljesen kihagyta a Patriótákat. Úgy hiszem, hogy ez a demokrácia bája - idézőjelbe téve - Európában, magyarán a demokrácia arculcsapása. Ha ilyen megtörténne Magyarországon, hadd ne mondjam ezeket a fenyegetéseket, amiket hallottunk már jó néhányszor, és ugye a demokrácia bája, hogy az Európai Parlament szokott bennünket kioktatni évek óta a demokráciáról. Hát, először a saját házuk táján kellene sepergetni! Számomra, mint aki a kommunizmusban és a szocializmusban is éltem, régi időket idéz, amikor a nem tetsző pártokat el akarják hallgattatni. Bennünket akarnak oktatni demokráciáról?

Az első kérdésem az, tisztelt miniszter úr, hogy ön mint a polgári kormány és a patrióta kormány tagja és minisztere, a jelenlegi Európai Parlament egységével hogyan tudott vagy tud együttműködni. Annál is inkább említette, hiszen több dosszié is trilógus alatt van, tehát ha tetszik, ha nem, ott kell ülnünk még legalább egy fél évet. Ezt az együttműködést hogyan látja? Különös tekintettel arra, hogy az Amerikai Egyesült Államokban történt választások után enyhült-e ez a harc vagy ez a feszültség, amit az Európai Parlament alakított ki?

A másik megjegyzésem: még él az emlékezetemben az első magyar EU-elnökség, amikor hasonlóan az új, mostani elnökségünkhöz, egy tükröt tartottunk az Európai Unió elé: mi az, ami hibádzik az Európai Unióban már akkor is a prioritásunkkal és most is, azokat vettük elő, ami bizony problémát okoz nemcsak Magyarországnak, hanem mind a 27 tagországnak is. A nehéz kérdéseket vettük elő, nemcsak a versenyképességet, hanem a bővítéspolitikát, és nem sorolom tovább. Nos, én úgy hiszem, hogy akkor, az első elnökségünk alatt ilyen probléma volt a roma-keretstratégia, amire fölfigyelt Európa, és amiben elsőként hívtuk fel a figyelmét az Európai Unió közvéleményének, hogy baj van a romákkal kapcsolatban, és ez mindnyájunk feladata, és ebben bizony sikereket értünk el. Mégis, ahogy itt is elhangzott, a legmaradandóbbat az utolsó napok hozták, akkor is a horvát csatlakozási tárgyalások lezárásával. És hasonlóképpen a második elnökségben ugye következetesen hangsúlyt fektettünk a bővítésre a nyugat-balkáni népek számára.

Hogyan látja a miniszter úr, az új lengyel elnökséggel egy új trió jött létre, amiben ott ülünk: mennyiben maradhat meg az őszi bővítési lendület az új elnökség alatt? Hiszen nemcsak Ukrajna bővítésével kapcsolatban, hanem a legégetőbb talán, ami 10-15, lassan 20 éve várat magára, a Nyugat-Balkán-bővítéssel kapcsolatban, amiben, nyugodtan mondhatom, hogy lassan az Európai Unió elveszti a hitelességét.

És végül egy rövid megjegyzés: az európai uniós elnökségünknek nemcsak kormányzati szinten, hanem parlamenti szinten is volt egy fontos területe. Ugye több olyan konferenciára került sor, illetve még kerül sor, amelyekről 2011-ben még nem beszélhettünk. Számomra, mint a képviselőtársaim számára is talán a legfontosabbak, a COSAC-találkozók a legemlékezetesebbek. Mint ahogy 2011-ben, úgy '24-ben sem maradhatott el a közös dunai hajózás, a zene és a kiváló magyar ételek, pálinkák kóstolása, amely során számos egyeztetésre nyílt alkalom. Fontosnak tartottam akkor is és most is, hogy ezeken a konferenciákon számíthattunk a kormány képviselőire és legtöbbször miniszter úrra, Zsigmond államtitkár úrra is. Köszönöm még egyszer a részvételt.

Elhangzott, hogy megpróbálták bennünket bojkottálni. Én megmondom őszintén, nem nagyon találkoztam ezzel a bojkottal. Talán két bizottsági elnök adott politikai indokot a távolmaradásra. Én viszont a több mint három évtizedes parlamenti

képviselőségem alatt megtanultam, hogy tárgyalni, egyeztetni, konzultálni kell egymással, mert a harag rossz tanácsadó, és elveszti az igazi tájékozódás képességét. Úgy hiszem, hogy a két európai csúcs csattanós bizonyítéka volt a magyar második COSAC-találkozó, hogy mennyire gondolták komolyan ezt a bojkottot, és mennyire elszállt ez a bojkott, mert látták, hogy nem lehet mit kezdeni a magyar elnökség prioritásaival, illetve azok igazságával. Még egyszer köszönöm a miniszter úrnak a munkáját.

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr. Kérdezem, hogy van-e még hozzászólási szándék. *(Jelzésre:)* Barkóczi alelnök úr, parancsoljon!

BARKÓCZI BALÁZS (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Köszöntöm én is miniszter urat, köszöntöm új alelnöktársamat. Szeretném a másik új alelnöktársamat is köszönteni, de az előző, kormánypártok által delegált alelnökhöz képest ő sem volt eddig hajlandó bejönni a bizottsági ülésre. Reméljük, hogy ez meg fog változni.

Elnézést, ha egy kicsit indiszponáltkak tűnök majd, miniszter úr, de kétgyermekes édesapaként tudja, hogy a gyerekek mindenfélét képesek az iskolából hazahurcolászni, aminek a szülők is áldozatául esnek. Tulajdonképpen amióta Pintér az oktatásért felelős miniszter, használható tudást nem, csak bacilusokat hoznak haza, de nyilván ez majd egy másik bizottságnak a témája lesz.

Az előzőekhez képest képviselő urat is köszöntöm, egyébként gratulálok az új portfólióhoz. Hadd kezdjem azzal, és akkor visszautalok, hogy elnök úr itt mondta, hogy nem értették, mi ez a támadás az elmúlt évben: szerintem pontosan értették, merthogy önök gerjesztik még mind a mai napig, úgyhogy bocsásson meg, ha nem kívánok jó munkát ahhoz, hogy a magyar civil szervezeteket, tulajdonképpen a demokrácia letéteményeseit és a képviseleti demokrácia oszlopait önök kormányzati segítséggel próbálják majd most kinyírni, de nincs kétségem afelől, hogy ez fog történni.

A soros elnökséghez akkor hadd szóljak néhány szót. Szerintem miniszter úr nem fog csodálkozni rajta, ha Dudás képviselőtársammal és alelnöktársammal ellentétben én nem tekintem akkora sikernek ezt a magyar elnökséget. Ugyanis úgy gondolom, hogy nincs olyan eredmény, amivel a kormány magyar érdeket tudott volna érvényesíteni az Európai Unión belül, és azt hiszem, hogy ez nem is csoda, hiszen egy ország európai uniós soros elnöksége nem arra való, hogy saját miniszterelnökének a politikájához megpróbálja igazolást találni az európai uniós tagországokban, illetve a nemzetközi politikában, márpedig önök ezt csinálták. Eleve nem is volt olyan célkitűzésük, hogy legyen valami eredmény. Ez az egész, ahogy miniszter úr is fogalmazott, egy ideológiailag átítatott kutyvasz volt, ami nyilvánvalóan Putyin érdekeit szolgálta, illetve a saját miniszterelnöke érdekeit szolgálta volna.

Én nagyon-nagyon örültem egyébként, amikor megkaptam ezt a meghívót, mert azt mondtam, hogy olyan turbulens folyamatok történnek most tényleg a magyar politikában, illetve bocsánat, az európai uniós politikában - a magyar politikában is egyébként -, hogy ezt majd meg tudjuk beszélni. Ehhez képest idehoztak két ilyen, már ne haragudjon, miniszter úr, a mostani folyamatokhoz képest teljesen - akkor hadd fogalmazzak így - érdektelen előterjesztést, de erről majd beszélek a hozzászólásom végén. Tehát a párizsi és a londoni csúcstalálkozókat elintézi miniszter úr két mondatban azzal, hogy nyilvánvalóan ez a háborúpárti - vagy hogy fogalmazott? -, háborúpárti összefogásnak tulajdonképpen valami mocorgása. Hát ez érdekes. Önök, akik patriotának meg hazafinak vallják magukat, szerintem ennél többet is tanulhattak

volna a magyar történelemből, hogy ne menjek nagyon messzire, 1956-ból vagy 1989-ből és '90-ből, de ez már súlyosbítsa az önök politikai lelkiismeretét!

Az európai uniós pénzek még mindig nem érkeztek meg; a 7-es cikkelyben való eljárásban nincs előrelépés, sőt.

Az Európai Bizottság büntetése júliustól él. Tavaly júliustól elindult az EU történetének legnagyobb emberi jogi pere, erre ön is utalt a gyermekvédelmi törvény kapcsán. Az újabb meghallgatás novemberben eredménytelen volt. A magyar és az európai uniós kapcsolatok most már tényleg soha nem látott mélypontra vannak. Mondom, hagyjuk most ezt a párizsi és londoni csúcstalálkozót, egészen egyszerűen a magyar tanácsi üléseknek vagy a budapesti tanácsi üléseknek a bojkottjáról ön is ejtett már szót, hogy az európai országok fele csak adminisztratív szinten volt hajlandó képviseltetni magát, ugyanúgy az Európai Bizottság. Most elnök úr célzott rá, hogy a második legnagyobb frakció az Európai Parlamentben a Patrióták frakciója, de hát a második legnagyobb, az S&D például bojkottálta az összes elnökségi rendezvényt. Szerintem erre sem lehetnek olyan túl büszkék. Várhelyi Olivér megszegyenüléséről ne is beszéljünk: őt pótvizsgára kötelezték, aztán végül kapott egy erősen korlátozott és csonkolt portfóliót.

Az pedig, amit önök most eredményként próbáltak eladni, például Románia és Bulgária schengeni csatlakozását, nem az önök eredménye, ez már egy több évtizedes folyamat. Az, hogy most zárult le, nyilvánvalóan önök erre hivatkozhatnak. Horribile dictu, most ne sértődjön meg, de tulajdonképpen a Rubik-kocka sem az önök eredménye, hanem Rubik Ernőé meg a grafikusaiké. Szerintem nagyon jópofa, sokkal jobb volt a logónk, mint a mostani lengyel elnökségnek, de hát erre sikerként hivatkozni... Nyilván, ha nem lehet másra, akkor szükség van valamire.

A magyar elnökség saját eredményei alatt gyakorlatilag nincs jogalkotási eredmény, tehát eleve kisöpörték a padlást a belgák, semmi fontos döntés nem maradt hátra a magyar elnökségre, ez sem lehet véletlen. Ilyen nyilatkozatok és tanácsi következtetések születtek, amik semmitmondók, jogi vagy egyéb következményük nincs, demográfiai nyilatkozat, az agrárpolitika jövőjéről szóló nyilatkozat, a kohéziós politikáról szóló nyilatkozat.

De amiről szerintem itt most sokkal fontosabb lenne beszélnünk, és akkor ezt kérdésként is felteszem miniszter úrnak, és szeretném hangsúlyozni... Nem tudom, hogy képviselőtársaim közül fognak-e még kérdezni, de ha nem várom meg a választ, ígérem, a jegyzőkönyvben el fogom olvasni, megnézem az M1-en vagy valamelyik híradón, az nem tiszteletlenségből lesz, hanem azért, mert be kell érnem majd a plenáris ülésterembe a kérdések órájára, ugyanis én is intézek kérdést a kulturális és innovációs miniszterhez. Tehát arról kellene beszélni, és arról érdekelne a véleménye, hogy azért mégiscsak a párizsi csúccsal és a hétvégi londoni csúccsal megszületett a kétsebességes Európai Unió, amiben mi a második részén vagyunk ennek, tehát nem azok között, akik alakítják az Unió jövőjét, hanem a páriák között, akiket most már meg sem hívnak ilyen eseményekre, mert annyira cikik vagyunk tulajdonképpen.

Itt elnök úr hivatkozott rá, hogy kint voltam a lengyel Europol-ülésem. A „Polak, Węgiek dwa bratanki” ellenére is még a lengyeleknek is rendkívül cikik voltunk, ezt mondhatom teljes lelki nyugalommal. Nem nagyon akartak velünk szóba állni a lengyel kollégák minden próbálkozás ellenére sem.

Ez azért problémás, mert nem tudjuk alakítani Magyarország jövőjét, nem leszünk ott egy olyan szövetségben, ami most formálódik. Tulajdonképpen önök azt az utat választották, hogy tapsoltak Donald Trumpnak, aki a diplomácia minden törvényét és minden szokásjogát felrúgva egészen penetráns módon veszekedett egy saját szabadságáért küzdő nép vezetőjével, és most ott találták magukat a partvonalon kívül. Tulajdonképpen, amit a miniszterelnök most csinál, akár a tegnapelőtti levelével,

az ilyen erő nélküli óbégatás. Erre azt mondani, hogy elnémultak a kritikai hangok, legalábbis nem felel meg a valóságnak.

Amiről ön is beszélt, hogy politikai jellegű elnökséget akartak csinálni, hát, az tulajdonképpen sikerült, csak az, hogy a változás igényeinek a katalizátorai legyenek, ezt szerintem már a múltkori felszólalásomban is elmondtam, amikor az első félév „eredményeivel” volt itt a bizottság előtt, tulajdonképpen nem nagyon sikerült. Tehát ha Magyarországot, az Európai Unió tagját 2004 óta, több mint húsz éve el akarták határolni az európai politikán belül, és egy olyan európai szövetséget akartak létrehozni, amiben Magyarország nemkívánatos, ahova Magyarországot nem hívják meg, és ahol Európa jövőjéről és ebben nyilvánvalóan Magyarország jövőjéről is Magyarország nélkül döntenek, akkor ez sikerült, de ehhez én hadd ne gratuláljak.

Tehát tulajdonképpen különböző álproblémákat behoztak, berúgták az ajtót, és úgy gondolták, hogy önök majd megmondják a - már elnézést - tuti frankót az Európai Uniónak, és most azt látjuk, hogy még az eddigi elszigeteltségünknel is erősebb falak épülnek körülöttünk, ami szerintem egy tragédia. Önök mondhatják azt, hogy akkor majd pótcselekvésként megvizsgálják, hogy a civil szervezetek honnan kapnak pénzt arra a munkára, arra a jogvédő munkára, amit önök helyett végeznek el, meg a magyar kormányzat meg a magyar minisztériumok és a magyar államtitkárságok helyett végeznek el, de hát ezt eredményként előadni, már ne is haragudjanak, több mint arcátlanság.

És igen, miniszter úr, valószínűleg két álláspont van, nagyon le lehet ezt ennyire butítani, csak nem ott vannak a fókuszpontok és a hangsúlyok, ahol ön gondolja. Két álláspont van. A háborúé, amit Vlagyimir Putyin képvisel, az agresszor, aki megtámadott egy független, szabad országot, és akinek önök képviselik az érdekeit, és most már úgy látszik, hogy Trump elnök is. Ezt ma olvastam, de hadd osszam meg önökkel már csak a jegyzőkönyv kedvéért, hogy a MAGA Moscow Agent Governing America ezek szerint, ez az új jelentése, amit Trump elnök is képvisel. Nyilvánvalóan ő azért, mindannyian tudjuk, mert meg szeretné szerezni Ukrajna ásványkincseit, és ebben a techmilliárdosok csak azért, hogy megszerezzék az Európai Unió polgárainak a személyes adatait, segítségére lesznek. És van a béke álláspontja, ami egy teljesen világos álláspont, én nem is értem, hogy önök három éve már mit nem értenek ezen: az agresszor vonuljon ki egy szabad ország területéről.

Most hadd ne hivatkozzak Trianonra, Dudás képviselőtársam Trianonra hivatkozott; én '56-ra hivatkozom, hogy az milyen béketárgyalás lett volna, sajnos aztán a történelem nyilvánvalóan rácsáfolta, ezt önök tudják, mint az akkori agresszor politikai örökösei, már bocsánat, hogy ezt kell önöknek mondanom, de így gondolom, az milyen béke lett volna, hogy teljesen mindent adjon fel Magyarország, de legyen tűzszünet.

Nyilvánvalóan béke kell, igazságos béke kell, ebben egyetértek Dudás Róbert képviselőtársammal, de nem az agresszor békéje kell, nem az agresszor által diktált béke kell, aki ezt a háborút elindította, aki ezt a háborút fenntartja, aki ebből a háborúból profitál, és akinek a nemrégiben megválasztott amerikai kollégája szintén profitálni akar ebből a háborúból, hanem igazságos béke kell, nem az agresszor békéje, hanem az európai közös béke. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Képviselő úr, azért nagyszerű, hogy itt bizottsági üléseken egy kicsit szabadabban tudunk beszélgetni, mert így pontos képet kapunk arról, hogy mi jár az önök fejében. *(Barkóczy Balázs közbeszól.)*

Én rögtön az első ilyen cinikus megszólalására szeretnék egy kicsit választ adni, talán elnökként ez az egy, ami ténylegesen érint. De hadd húzzak már párhuzamot. Körülbelül az összes kijelentése hasonló igazságtartalmakkal bírt.

Hollik István képviselő úr Párizsban van, az Európa Tanács Jogi Bizottságának ülésén képviseli Magyarország érdekeit, úgy, ahogy azt reméltük, hogy ön is, amikor külföldön van, ezt teszi. De ön ugyanakkor hivatkozott egy nagyon fontos közösségre az Európai Parlamentnek, melyben az önök jelen pillanatban Magyarországon kevésbé mérhető pártja is ott van, és arról adott nekünk információkat, hogy önök ott a másodikok valamiben. Szeretnénk látni, hogy egyszer ténylegesen úgy állnának ki Magyarország érdekei mellett, hogy az jó is legyen a magyar embereknek.

Én azt gondolom, hogy az, ahova önök sülyedtek, pontosan azért van, mert egyáltalán senki nem hiszi el, hogy ezen viharos agyi működésekön kívül önök bármit is tesznek az emberek érdekében.

Amiket ön itt elmondott, hogy mi felel meg a valóságnak meg mi nem, az önök közösségében, meg hogy ki a politikai örököse '56 agresszorainak, ne haragudjon, komolyan, biztosan nem így ismernek, én nem szeretem ezt, de szégyellje magát! Juhász Hajnalka képviselő asszony, parancsoljon!

DR. JUHÁSZ HAJNALKÁ (KDNP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Többek között azért szerettem Strasbourgban az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlését, mert másfél perc után elveszik a hangot tőlünk, és megakadályoznak minket az önmegvalósítás finom keretétől.

Én akár egy mondattal is reagálhatnék Barkóczy képviselőtársamra, amit miniszterelnök úr mondott, hogy az erős vezetők békét csinálnak, a gyengék háborút, de azért egy picit azzal hadd egészítsem ki, vagy hadd reagáljak rá, hogy Willy Fognak nem sikerült olyan gyorsan körbejárni a Földet, mint ahogy idézőjelbe téve a lengyelek helyretették a jogállamiságot, hiszen csak egyetlen feladata volt Brüsszelnek ezzel kapcsolatban, hogy olyan kormány kerüljön Lengyelország élére, aki megfelel az elvárásaiknak.

Az, hogy nem volt kapcsolattartás: szerintem miniszter úr többet egyeztetett az elmúlt egy évben, mint az elmúlt öt évben bármelyik miniszter. Tehát olyan komoly dialógus volt a bizottság, miniszter úr és miniszterhelyettes úr között, és azt köszönjük meg itt, mert ez a pillanat az, amikor meg kell nemcsak az uniós elnökséget köszönnünk a kollégáinknak, harcostársainknak, hanem hogy az elmúlt időszakban ezt lelkileg is képviselték és szakmailag is.

Ugye van egy nagyon régóta erkölcsi irányelvként használt mondásunk vagy idézetünk, hogy Európa keresztény lesz vagy nem lesz. Én egy picit kiegészíteném azzal, hogy az Európai Unió vagy szuverén tagállamokból fog állni, vagy nem lesz az Európai Unió ebben a formájában, és ezt a harcot képviseljük. És hadd köszönjem meg azt - ezt többször hangsúlyoztam már -, hogy végre olyan prioritásokat láttam a magyar elnökség kapcsán, ami valóban az Unió jövőjéről szól. Ha az elmúlt évek uniós elnökségének prioritásait összehasonlítottuk volna, betettem volna ezeket egy kalapba, akkor nem tudtam volna megmondani, hogy melyik tagállam részéről történt ez az uniós elnökség: Szlovénia, Franciaország, Csehország, Portugália. A magyar elnökség olyan prioritásokat választott - demográfia, illegális migráció elleni küzdelem, versenyképesség, kohéziós politika -, ami mindannyiunknak, mind a 27-nek az elementáris és megkerülhetetlen fontosságú kérdésköre a jogállamiság kapcsán. Én végtelenül sajnálom azt, hogy mint uniós alapelv ez egy politikai eszközzé vált, és a magyar kormány pontosan azért dolgozik és pontosan azért küzd, hogy a jogállamiság visszakerüljön abba a mederbe, ami ideológiától mentesen képviseli a 27 tagállamot.

Nem tisztem, hogy európai parlamenti képviselőtársamat megvédjem, de azt gondolom, hogy az ő feladata pontosan arról szól, hogy a valódi civileket védjük meg az álcivilektől. Mert az elmúlt időszak sajnos a civil világban pusztított a legtöbbet, és végtelenül sajnálom azt, hogy egy ilyen helyzetbe kerültünk, de nemes feladat, hogy ezt

a rendszert kitisztítsuk, mert a társadalomnak, a polgároknak vissza kell adnunk azt a hitet, hogy a civilekhez a pénzek valóban azért kerülnek, hogy a civil világot képviseljük, és sajnos az, hogy a USAID egy humanitárius segítségnyújtásra létrejött, a társadalmi egyenlőtlenség, a globális különbségek kiküszöbölésére létrejött eszközrendszert használtak fel, végtelenül elkeserítő.

Én senkinek az idejét nem kívánom rabolni. Miniszter úr, miniszterhelyettes úr, államtitkár urak, köszönjük szépen azt a harcot, amit végeznek értünk, és mi egyet tehetünk: hogy önök mellett vagyunk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy van-e még felszólalási igény. *(Jelzésre:)* Az az igazság, hogy ilyenkor zavarba jövök: tehát én azt tanultam alapító elnökünktől, hogy mindenki egyszer kap szót, aztán most, hogy kiült a padokba, jelentkezik, hogy akkor most még egyszer adjak neki, tehát nem fogok neki szót adni. *(Derűltség.)*

Kedves Miniszter Úr! Igaz, hogy már - egy régóta ismert szófordulattal - leértékeltek azokat a problémákat ellenzék oldaláról, amit a zászlajára tűzött a magyar elnökség, azt hallottam, hogy ezek álproblémák voltak. Nekem van egy emlékem ezekről az álproblémákról: '15-ben, amikor hömpölyögtek Bicskén több százas csoportokban a magukat menekültként beállító Európa-foglalók, akkor azt hallottam, hogy a migráció egy álprobléma. Eltelt tíz év, látjuk, hogy annak a közösségnek, aki ezt kimondta akkor, mennyire volt igaza. Én szinte biztos vagyok benne, hogy most is valami hasonló fog történni.

Miniszter úr, parancsoljon! Átadom a szót a válaszára.

Dr. Bóka János válaszai

DR. BÓKA JÁNOS európai uniós ügyekért felelős miniszter: Köszönöm szépen. Mindenekelőtt szeretnék köszönetnyilvánítással kezdeni, és köszönöm az Országgyűlésnek és különösen köszönöm a bizottságnak, hogy partner volt a tanácsi elnökségünk lebonyolításában. Köszönöm, hogy különösen sikeres volt az uniós elnökségünk parlamenti lába, és ezért külön köszönetet mondok valamennyi képviselőnek, aki a munkájával, tevékenységével nemcsak az elnökségünk hat hónapja alatt, hanem ezt megelőzően és reményeim szerint ezt követően is hozzájárul ehhez.

Dudás alelnök úrnak a felvetéseire szeretnék először röviden reagálni. Én azt gondolom, hogy a magyar elnökség szakmai és diplomáciai munkáját mindenki elismerte, a politikai ellenfeleink is és politikai támogatóink is. Ha pontos hivatkozást kellene egy olyan helyről hoznom, ahonnan nem szoktam idézni, akkor azt mondanám, hogy a Szabad Európa elnevezésű orgánum értékelése szerint is a magyar elnökség szakmai munkája, idézem: „meglehetősen jó”. Ezt mondta a Szabad Európa is. Tehát ahogy ez le van írva, hogy meglehetősen jó, érződik a fizikai fájdalom, ami e mögött a kifejezés mögött húzódik meg *(Derűltség.)*, de talán ezt nem lehet vitatni.

A politikai kommunikáció és annak hatása az elnökségre: ezzel kapcsolatban nekem elég markáns álláspontom van. Én azt gondolom, hogy az európai intézmények az Európai Unió céljairól, működéséről, politikai döntéséről, intézményeinek a megfelelőségéről megvalósuló politikai kommunikációt igyekeznek indokolatlanul leszűkíteni, és minden olyan esetben, amikor érdemi vita kezd kibontakozni, mindazokat, akik velük ellentétes pozíciót képviselnek, igyekeznek az európaiságból és az európai közösségből kirekeszteni és ilyen módon rövidre zárni ezeket a vitákat. Ez szerintem kontraproduktív.

Azt is gondolom, hogy az Európai Uniónak változnia kell. Ez ugye nemcsak elnökségi szlogen volt, hanem én úgy gondolom, hogy ha helyre akarjuk állítani az európai polgárok és az Európai Unió közötti politikai bizalmat, akkor az Európai Unió

intézményeinek változniuk kell. Ezekhez a változásokhoz elkerülhetetlenül politikai konfliktusokon keresztül vezet az út. A magyar kormánynak az a döntése, hogy ezeket a konfliktusokat felvállalja, és vannak olyan konfliktushelyzetek, ahol nem tudunk rugalmasságot mutatni. Ilyen például a migráció kérdése, ilyen a gyermekvédelem kérdése, ilyen a háború és béke kérdése, és ezekben az esetekben ez a politikai konfliktus az én megítélésem szerint nemcsak elkerülhetetlen, hanem még hasznos is az Európai Unió változása szempontjából, és ezeket a konfliktusokat a jövőben is fel fogjuk vállalni.

Ha megengedi, bár én Lengyelország esetét a diplomáciai illem miatt nem akartam idehozni, de alelnök úr hozta ide: én két héttel ezelőtt több napot töltöttem Lengyelországban, és egyeztetéseket folytattam az ottani politikai élet bizonyos szereplőivel is, olvastam jelentéseket arról, hogy mi történik Lengyelországban, és az én helyzetértékelésem pontosan az ellentéte annak, amit ön mondott. Egy olyan jogállamisági helyzetről beszélünk - ön a hatalmi ágak szétválasztását említette -, ahol továbbra is az igazságügyi miniszter a legfőbb ügyész - csak hogy a hatalmi ágak elválasztásáról beszéljünk. Egy olyan országról beszélünk, ahol a kormány döntése értelmében a lengyel alkotmánybíróság határozatai a hivatalos közlönyben nem jelenhetnek meg, mert a kormány úgy gondolja, hogy a lengyel alkotmánybíróság nem legitim, és ezért nem közli a lengyel alkotmánybíróság határozatait - csak ha a hatalmi ágak elválasztásáról beszélünk. Olyan országról beszélünk, ahol a Legfelsőbb Bíróság kimondta, hogy az igazságügyi miniszter jogellenesen mozdította el az országos ügyészt a pozíciójából, és jogellenesen nevezte ki az utódját, és az igazságügyi miniszter, aki a legfőbb ügyész, úgy döntött, hogy a Legfelsőbb Bíróságnak ezt a határozatát figyelmen kívül hagyja - csak ha a hatalmi ágak elválasztásáról beszélünk.

Olyan országról beszélünk, ahol egy parlamenti képviselőt a mentelmi jogának a fennállása alatt tartóztattak le, és olyan országról beszélünk, megint a hatalmi ágak elválasztását illetően, ahol az Európai Bizottság legnagyobb helyeslése mellett zajlik a bírák megbízhatósági felülvizsgálata. Az előző kormány alatt kinevezett bírák megbízhatósági felülvizsgálata zajlik, amit az igazságügyi miniszter vezet. Az igazságügyi miniszter dönti el azt, hogy kik azok, akik bírók maradhatnak, és kik azok, akik nem. Tehát ez történik most Lengyelországban, és erre mondja azt a Bizottság, hogy Lengyelországban a jogállamiság a legnagyobb rendben van, és természetesen megkaphatják azokat az uniós forrásokat, amelyeket eddig felfüggesztettek. Tehát itt elég egyértelmű számomra, hogy innentől kezdve nem tudunk értelmes beszélgetést folytatni arról, hogy egész pontosan mik azok a standardok, amiknek egy tagállamnak meg kellene felelnie ahhoz, hogy hozzájusson az uniós forrásokhoz vagy nem, mert kizárólag politikai és ideológiai kérdés ez innentől kezdve. Ez a helyzet.

Az pedig, amit az igazságos békével kapcsolatban mondott, abba a kommunikációs vonalba illeszkedik, amiről én az expozémban jeleztem, hogy vannak olyanok, akik azt mondják, hogy persze, szükség van igazságos békére, de ha jól értem, az igazságos béke az ön, illetve Barkóczy alelnök úr megítélése szerint most háborút jelent, ami azt jelenti, hogy folytatni kell a háborút, ez ilyen egyszerű. Mert itt nem elméleti kérdéstről van szó, hogy mik azok a magasztos eszmények, amelyek megvalósulása érdekében mindannyiunknak cselekedni kellene, hanem az a kérdés, hogy folytatódjon a háború vagy ne folytatódjon a háború, és önök azt mondják, hogy folytatódjon a háború, mi meg azt mondjuk, hogy ne folytatódjon a háború. Szerintem ez ilyen egyszerű, ez ennél nem bonyolultabb.

A védelmi iparral kapcsolatban a magyar kormánynak az volt az álláspontja, hogy ha az európai védelmi ipart uniós források felhasználásával is meg kívánjuk erősíteni, akkor ennek Európa stratégiai érdekeit kell szolgálni, vagyis akkor az európai védelem megerősítését az európai védelmi ipari bázis megerősítése révén akarjuk

elérni, vagyis az, hogy az európai hadseregek lehetőség szerint európai védelmi ipar által kifejlesztett és legyártott eszközöket vásároljanak, és ezt ne egy Európai Unió kívüli ország stratégiai érdekei, hanem az Európai Unió tagállamainak a stratégiai érdekei alapján használják föl. Ez egy nagyon komoly vita még jelenleg is az Európai Unión belül.

Vannak, akik azt mondják, hogy az elsődleges szempont a gyorsaság, vagyis hogy vásároljunk Európán kívüli szállítóktól fegyvereket. Ez nemcsak az Egyesült Államokat, hanem mondjuk, Dél-Koreát meg más forrásokat is jelenti. És megint vannak, akik azt mondják, hogy ezeket a fegyvereket ne is elsősorban magunknak, hanem Ukrajnának vásároljuk meg. Mi úgy gondoljuk, hogy ha megszületik végre az a döntés reményeink szerint, hogy valódi európai védelmi ipari politika legyen, akkor ennek az európai védelmi ipari politikának európai gazdasági szereplőket és az Európai Unió tagállamai stratégiai érdekeit kell támogatnia.

Az egészségügyi kordonnal kapcsolatban nekem elég határozott álláspontom van, ezt én többször kifejezésre is juttattam. Én ezt elfogadhatatlannak tartom. Itt nem is arról van szó, hogy bizonyos politikai pártcsaládok képviselői bizonyos pozíciókból kikerülnek, bekerülnek vagy ott vannak. Egyébként csak zárójelben jegyzem meg, hogy ezt annál egy fokkal intelligensebben lehetett volna csinálni, mint ahogy az Európai Parlament csinálta, ugyanis a német Bundestagban is érvényesül a cordon sanitaire, az egészségügyi kordon, de bennük legalább volt annyi jóérzés, hogy azt a pozíciót nem töltik be mással, hanem üresen hagyják. Azt mondják, hogy ez a pozíció fönnyel tartva, de hát sajnos nem találtunk olyan személyt, aki erre egyébként alkalmas lenne. De az Európai Parlamentben még ez a jóérzés sem volt, amikor saját embereikkel ezeket a pozíciókat természetesen betöltötték. Tehát ez egyértelműen a demokrácia megcsúfolása, és elsősorban azokhoz a választókhoz szól, akik ezeket a képviselőket megválasztották. Ezek a képviselők nem úgy kerültek oda, hogy az égből odaestek, ezeket az embereket megválasztották. Itt az európai választópolgároknak körülbelül 30 százalékaról van szó, akiknek a hangjáról úgy gondolja az Európai Parlament, hogy nem érdemes meghallgatni. Ez számomra elfogadhatatlan, és a demokrácia alapértékeinek a megcsúfolása.

A bővítés folytatódik-e a lengyel elnökség alatt? A lengyel elnökség bővítési prioritásai nem a Nyugat-Balkán, hanem a keleti szomszédság irányába mutatnak. Mi abban bízunk, hogy sikerült olyan visszafordíthatatlan nehézségű folyamatokat elindítani, amelyek rendkívül nehezzé teszik majd a soron következő elnökségek számára, hogy a Nyugat-Balkán csatlakozási folyamatát teljes mértékben megállítsák.

Barkóczy alelnök úr hozzászólásával kapcsolatban azt kell mondanom, hogy annak nagyon örülök, hogy egy dologban egyetértünk: abban, hogy a magyar elnökségi logó jobb, mint a lengyel elnökség logó. Annak is nagyon örülök, hogy semmi másban nem értünk egyet, mert számomra az lett volna a legnagyobb csalódás, ha Barkóczy alelnök úr azt mondja, hogy ő a magyar elnökséget sikernek tekinti, mert úgy gondolom, hogy a sikert és a kudarcot mi teljesen eltérően értelmezzük. Ezért nagyon örülök, hogy alelnök úr egyértelműen sikertelennek tekinti a magyar uniós elnökséget, amit én úgy aposztrofálnék, hogy a mi szempontjaink szerint ez pedig egyértelműen sikeres elnökség volt.

Csak három dolgot emelnék ki azok közül, amiket elmondott. Általában mi ahhoz szokva vagyunk, hogy bennünket európai fórumokon is gyakran neveznek Putyin ügynökeinek. A „Putyin ügynökei” az önök politikai szótárában magyarra lefordítva azt jelenti, hogy mi nem értünk önökkel egyet. A „Putyin ügynökei” kifejezésnek volt bizonyos komolysága mindaddig, amíg önök el nem kezdték most már Trump elnököt is Putyin ügynökének nevezni, úgyhogy innentől kezdve ez az egész komolytalan. De továbbmegyek, akkor ezek szerint a kínai államelnök is Putyin

ügynöke, az indiai miniszterelnök is Putyin ügynöke, a világ háromnegyed része Putyin ügynöke első körben. Nem gondolnám, hogy ez az értelmes politikai párbeszéd irányába visz.

A kétszempontú Európai Unióval kapcsolatban nagyon fontos, én azt elfogadom, hogy ahhoz, hogy hatásos politikai vita és párbeszéd alakuljon ki, időnként a valóságot meg kell hajlítani, mint a Mátrix című filmben a gyermek teszi a kanállal. De nagyon fontos, hogy ez a hajlítás ne érje el azt a pontot, hogy a kijelentések a valóságtól teljesen elszakadnak. Amikor ön azt mondja, hogy a londoni csúcstalálkozón a részvételt és a nem részvételt az határozza meg, hogy ki az, aki pária, és ki az, aki nem pária, akkor ön páriának tekinti Belgiumot, Írországot, Ausztriát, Ciprust, Máltát, Luxemburgot, Horvátországot, Szlovéniát és az összes balti államot. Tehát ha az Európai Unióban ennyi pária van, akkor valóban sötét az európai integráció jövője.

Amit még az uniós pénzekkel kapcsolatban szeretnék elmondani: itt a kérdés megint csak egyszerű. Az önök politikai képviselőcsoportja az Európai Parlamentben megszavazott egy olyan határozatot, ami alapján az Európai Parlament Bíróságához fordult, hogy Magyarországtól még azokat az uniós forrásokat is vegyék el, amikhez a Bizottság döntése értelmében hozzáfér. Tehát önök még ezeket a pénzeket is el akarják venni, amit eddig elég komoly politikai és jogi teljesítménnyel sikerült biztosítani Magyarországon és a magyar polgárok számára.

Én azt javaslom, hogy ehhez a döntéshez tisztázzák a viszonyukat. Tehát önök Strasbourgban és Brüsszelben azon dolgoznak, hogy a jelenleg hozzáférhető uniós forrásokat sem kapjuk meg, vagy nem? Ez is elég egyszerű kérdés. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Miniszter úrnak, államtitkár uraknak köszönjük szépen a mai tájékoztatást mindkét témában.

Az ülés berekesztése

Szeretném tájékoztatni képviselőtársaimat, hogy az Európai Ügyek Bizottságának következő ülésére előreláthatóan 2025. március 17-én délelőtt kerül sor. Ez még szervezés alatt van, mindent időben meg fognak kapni.

Szokásaink szerint indítványoznám, hogy a miniszter úr, kedves államtitkár munkatársai és a bizottság tagjai készítsenek egy közös fotót a parlamenti folyosón. A bizottsági ülést bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 38 perc)

Tessely Zoltán
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Morvai Elvira és Földi Erika